

Сучасні технології дистанційного навчання

[Професор В. Кухаренко]

#2-3 от 12.02.2009

За словами Стефана Доунса, виростає нове покоління людей, які використовують Інтернет на новому рівні. Ці люди народилися, коли Інтернет вже існував, вони сприймають його як природну якість життя і звикли бути в мережі. Представники нового покоління поведуться з фотографіями, відео та звуками так само як і з текстом. Вони працюють з великою кількістю джерел одночасно, готові створювати свої власні джерела інформації і переробляти існуючі мережеві джерела.

З іншого боку, технологічні зміни в Інтернет (AJAX, WIKI та інші) призвели до появи мережних сервісів, які отримали у 2005 році назву Веб 2.0. Як наслідок, практично одночасно з'явилися терміни «педагогіка 2.0» (E-learning 2.0), «коннективізм» та «швидке електронне навчання» (rapid e-Learning).

Термін E-learning 2.0 був запропонований канадським дослідником Стефаном Доунсом (Stephen Downes), як похідний для всієї сукупності тенденцій в електронному навчанні, що виникли у комбінації із засобами Web 2.0.

Коннективізм (запропонований Джорджем Сіменсом) ґрунтується на теоріях мережі, хаосу, складно організованих та самоорганізованих систем. Ця теорія розглядає навчання як процес створення мережі.

За визначенням Джоша Берзіна, швидке електронне навчання (rapid e-Learning) - це формат навчання, в основі якого лежать Web-технології. На створення курсу rapid e-Learning необхідно кілька тижнів, а його автором може стати не тільки досвідчений фахівець в галузі E-Learning, а практично будь-який співробітник, експерт у своїй галузі.

Саме внаслідок цих змін людиною року у 2006 році став користувач Інтернет.

Всі ці інновації ставлять перед педагогічним суспільством багато питань. Чи є Веб 2.0 корисним засобом для навчання? Чи відбуваються формальні зміни в структурі освіти, пов'язані з дистанційним навчанням, і яку роль в цих змінах відіграє Веб 2.0? Наскільки прозорим може бути життя учнів і наскільки це припустимо для них? Як поєднати професійну підготовку та швидку зміну технологій? Наскільки важливо мати рівний доступ до технології, і як засоби Веб 2.0 впливають на рівність доступу? І так далі.

Усі ці питання розглядалися на очних заняттях майстер-класу та підтримувались тритижневим дистанційним курсом «Сучасні технології дистанційного навчання» (<http://dl.khadi.kharkov.ua/course/view.php?id=16>). Основна мета майстер-класу та курсу - дати можливість викладачам ознайомитись із сучасними технологіями та проаналізувати можливі варіанти їх використання у навчальному процесі. Цей дистанційний курс є спробою повторити технології дистанційного навчання, які були використані у дистанційному курсі «Коннетивізм» його засновниками Сіменсом та Доунсом. Цей курс проходив восени 2008 року протягом 12 тижнів, і в ньому навчалось 2200 слухачів, серед яких були англійська та іспаномовна групи по 20 осіб, які отримали сертифікати.

У майстер-класі та дистанційному курсі брали участь 34 викладачі з Харкова (ХНУ, ХНАДУ, УГХУ, НТУ «ХПІ»), Миколаєва (МПУ ім. Сухомлинського) та Львова (ЛНУ, ЛКА).